

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
**DIGITAL LEADERSHIP OF ADMINISTRATORS IN EARLY CHILDHOOD
AND PRIMARY SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THE PRIVATE
EDUCATION COMMISSION IN BANGKOK METROPOLITAN AREA**

อรรถรศน์ จรุงสถิตพงษ์

Orrathat Jarungsathitphong

ปริญญา: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Mail: Orrathat@gmail.com, Tarinee.kit@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 377 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามห้าระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบแอลเอสดี

ผลการวิจัยพบว่า (1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ (2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาและอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ประเมินโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันประเมินโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

This study aims to examine and compare the digital leadership of administrators in early childhood and primary schools under the Office of the Private Education Commission in the Bangkok metropolitan area, as assessed by teachers, classified by education levels, school sizes, and work experience.

This research employed a survey-based approach. The sample consisted of 377 teachers and educational personnel from early childhood and primary schools under the Office of the Private Education Commission in Bangkok. Data collection was conducted using a five-point Likert scale questionnaire. Data analysis included mean, Standard Deviation, t-test, one-way ANOVA, and LSD post hoc test.

The findings of the study revealed that: (1) The overall level of digital leadership of administrators in early childhood and primary schools under the Office of the Private Education Commission in Bangkok was high level, and (2) comparisons of digital leadership based on teachers' evaluations showed statistically significant differences at the .05 level in relation to teachers' educational levels and school sizes. However, no statistically significant differences were found regarding teachers' experience.

Keywords: Digital Leadership, Administrators of Early Childhood and Primary Schools, Office of the Private Education Commission, Bangkok Metropolitan Area

บทนำ

ภาวะผู้นำดิจิทัล เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และมีบทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้บุคลากรภายในองค์กรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการในการสื่อสาร การสร้างนวัตกรรม และการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยบริบทของการจัดการเรียนรู้และการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลที่เน้น การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่หลากหลาย ผู้นำดิจิทัลจึงต้องส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และการต่อยอดไปสู่การสร้างสรรคผลงานหรือนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีความไวต่อการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดาวรุ่งวรรณ ธิวิลการ, 2564) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเข้ามาพัฒนาด้านการศึกษา ขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนรู้และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้ Jeffrey Ritter (2023) กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำที่ให้คุณค่ากับ การสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ และมีความเต็มใจที่จะสำรวจวิธีการ ใหม่ๆ ในเทคโนโลยีและข้อมูลดิจิทัล และสามารถ นำองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ นอกจากนี้ Sheninger(2019) ยังนิยามภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารโรงเรียน ว่าเป็นการกำหนด ทิศทาง การมีอิทธิพลต่อผู้อื่น การริเริ่ม การเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนด้วยการใช้ สารสนเทศและ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในการที่จะคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยยึดแนวคิดการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลตามกรอบแนวทางของสมาคมเทคโนโลยีทางการศึกษาแห่งชาติ สำหรับผู้บริหาร (International Society for Technology in Education: ISTE Standards, 2009) ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ด้านการมี วิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ด้านการปรับปรุง อย่างเป็นระบบ และ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล เพื่อศึกษาว่าผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีภาวะผู้นำดิจิทัล อยู่ในระดับใด มีความแตกต่างกันตามข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่อย่างไร โดยข้อค้นพบจากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางสถานศึกษาในพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้เท่าทันกับ ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของทางเทคโนโลยีและพัฒนาประสิทธิภาพของผู้เรียนให้เพิ่มยิ่งขึ้นไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา จำแนกตาม ระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ประเมินภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

3.2 ครูในสถานศึกษาที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน ประเมินภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

3.3 ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน ประเมินภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

4 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 672 โรง กำหนดขอบเขตเนื้อหาตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสมาคมเทคโนโลยีทางการศึกษาแห่งชาติ สำหรับผู้บริหาร (International Society for Technology in Education : ISTE Standards, 2009) ในองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 4.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 4.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 4.3 ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ 4.4 ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ 4.5 ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา ปีการศึกษา 2567 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากโรงเรียน 636 โรง จำนวน 23,740 คน (สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน , 2567) และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 377 คน จากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 608) จากนั้นทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้มาจากการศึกษาวรรณกรรม และบริบทของสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย

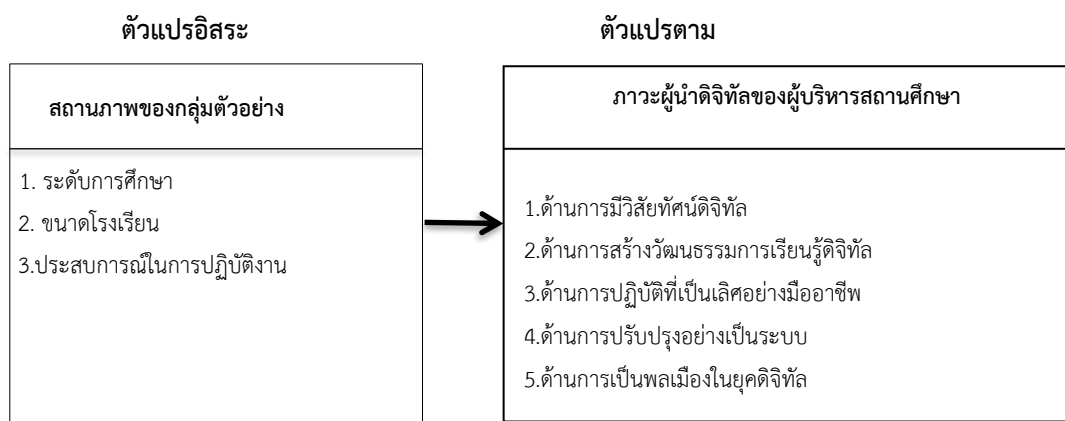
- 1) ระดับการศึกษา ได้แก่ (1) ปริญญาตรี (2) สูงกว่าปริญญาตรี
- 2) ขนาดโรงเรียน ได้แก่ (1) ขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่เกิน 500 คน (2) ขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 501 – 1,499 คน (3) ขนาดใหญ่ขึ้นไป มีนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

3) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ (1) น้อยกว่า 10 ปี (2) 10 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม ความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสมาคมเทคโนโลยีทางการศึกษาแห่งชาติ สำหรับผู้บริหาร (International Society for Technology in Education : ISTE Standards, 2009) ในองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารศึกษาในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทราบข้อมูลพฤติกรรมภาวะผู้นำการเปลี่ยนดิจิทัลของตนเอง สามารถนำข้อมูลไปใช้พัฒนาตนเองให้เกิดภาวะผู้นำดิจิทัล และเพิ่มศักยภาพในการบริหารงานมากยิ่งขึ้น

2 สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อจัดอบรมพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในด้านภาวะผู้นำดิจิทัล ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น

3 หน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารให้ดำเนินงานต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 1967)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้ 1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2. พัฒนาและสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert, 1967) 3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ แนะนำและปรับปรุงแก้ไข 4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (index of item objective congruence: IOC) กำหนดคะแนนความเห็นดังนี้ +1 เห็นว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ -1 เห็นว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 - 1.00 มาใช้จากนั้นจัดทำเป็น แบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป และ .5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร 6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (1990) ได้เท่ากับ 0.95 โดยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับครูและบุคลากรในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่ผู้วิจัยกำหนดเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2. ทำหนังสือชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่องการให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างและการตอบแบบสอบถามของผู้วิจัยโดยข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการดำเนินชีวิตของผู้ตอบแบบสอบถามและเป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3. นำหนังสือเสนอต่อผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง .4 ส่งแบบสอบถามในรูปแบบกระดาษและผ่านลิงค์ Google Form ให้กับกลุ่มตัวอย่างไปพร้อมกับหนังสือที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบของผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร 5 รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ส่ง

วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับฉันทิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2568

แบบสอบถามจากนั้น เมื่อได้แบบสอบถามมาแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ความสมบูรณ์ ของการตอบและนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย 5ระดับ(บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 121) ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับมากที่สุด /ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับมาก /ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับปานกลาง/ ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับน้อย/ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับน้อยที่สุด และ3) วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 สถิติในการตรวจสอบเครื่องมือ ได้แก่1) ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objectives Cingruence) 2) สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ความถี่ (Frequency) 2) ร้อยละ (Percentage) 3) ค่าเฉลี่ย (Mean) 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation / S.D.)

3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ 1) เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t-test for independent samples) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One- way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน และการทดสอบแอลเอสดีเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย:

(1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.48 , SD = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (\bar{X} = 4.53 , SD = 0.40) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (\bar{X} = 4.52, SD = 0.32) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ (\bar{X} = 4.48, SD = 0.40) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (\bar{X} = 4.46, SD = 0.38) และด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมีมืออาชีพด้านดิจิทัล (\bar{X} = 4.43, SD = 0.42) ตามลำดับ

(2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนการเปรียบเทียบที่

วารสารศึกษาศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2568

จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพด้านดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบที่จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ผลเปรียบเทียบรายคู่ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน ในด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลและด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 คู่ คือ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 จำนวน 2 คู่ คือ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง และ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นต่อผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญๆ ดังนี้

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตระหนักถึงพันธกิจของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 – 2570 ในประเด็นการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กร การกำกับ ติดตามประเมินผล การรายงานผลการดำเนินงาน และการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน เพื่อให้บรรลุพันธกิจดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนต้องให้ความสำคัญและเป็นผู้นำการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและระบุไว้ในนโยบายสำคัญของโรงเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้โดยเฉพาะการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนตามที่ ภิภา แก้วศรีงาม (2560) ได้ ให้ความสำคัญเห็นเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของผู้นำว่า ผู้นำไม่ใช่เป็นเพียงหัวหน้ากลุ่มธรรมดา ๆ แต่เป็นผู้ที่สามารถชักจูงและโน้มน้าวให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามตนเพื่อไปสู่จุดหมายที่ได้วางไว้ และผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพิลา อำนาง (2566) ที่ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ เลอศักดิ์ ตามา และ สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564) ซึ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและรายข้ออยู่ในระดับมากและมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีบทบาทสำคัญในการสอน การแบบอย่างที่ดีและส่งเสริมบุคลากรในโรงเรียนให้เกิดความตระหนักในประเด็นทางสังคม จริยธรรมและตลอดจนความรับผิดชอบในสิ่งที่เกี่ยวข้องเพื่อวิวัฒนาการของวัฒนธรรมของสังคมดิจิทัลอย่างแพร่หลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกรัตน์ เชื้อวังคำ และวัลลภา อารีรัตน์ (2564) ที่ศึกษาคุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 ระบุว่า การเป็นพลเมืองดิจิทัลเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งสะท้อนผ่านพฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความรู้ การสื่อสาร และจริยธรรมในการใช้สื่อดิจิทัล และสอดคล้องกับของฐานะ บุญรอด และวสันต์ชัย กากแก้ว (2565) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการให้ความคิดเห็นว่า "การเป็นพลเมืองดิจิทัล" เป็นองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านภาวะผู้นำดิจิทัลเช่นเดียวกัน

วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับฉันทิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2568

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ดาวรุ่งวรรณ ถวิลการ (2564) ได้ศึกษาโมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญสำคัญประการหนึ่ง คือ การสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล (Digital Culture) ซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือกระบวนการที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานครูและบุคลากรทำงานร่วมกันแบ่งปันข้อมูลข่าวสารได้ทุกที่ทุกเวลาเพื่อความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพต่อผลประโยชน์ของส่วนรวม

ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยและประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้จากการศึกษาพบว่า ความแตกต่างด้านพื้นฐานความรู้ โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งผลต่อมุมมอง ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติของบุคลากรทางการศึกษาอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะครูที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มักมีโอกาสได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานบริหาร เช่น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือมีบทบาทร่วมในการกำหนดนโยบายของสถานศึกษา จึงทำให้มีความเข้าใจและตระหนักถึงภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง ในขณะที่ครูที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนและภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย จึงอาจมีความเข้าใจในบริบทการบริหารจัดการของผู้บริหารน้อยกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญญฐณิชา พรปฐมชัยกิจ, อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ, และพงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ที่พบว่า ความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และ ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพด้านดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากไม่ว่าครูจะมีประสบการณ์การทำงานต่างกันมากน้อยเพียงใด ครูทุกคนก็ต้องปฏิบัติงานตามนโยบาย ระเบียบ และข้อกำหนดในปฏิบัติงานของสถานศึกษาเอกชน ดังนั้น หากผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านดิจิทัล ครูทุกคนต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลเหมือนกัน สอดคล้องกับ ญญฐณิชา พรปฐมชัยกิจ, อุดมพันธ์ พิชญ์ประเสริฐ, และพงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์ (2564) ที่ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร และ กฤษฎาพร ชาพิตร, วลัยพรรณ อ้วนนาแว และ จิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล (2566) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวม สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากแม้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาในทุกขนาดของสถานศึกษามีความเท่าเทียมกัน แต่สถานศึกษาขนาดใหญ่มักมีความพร้อมด้านการสนับสนุนส่งเสริมการจัดและปฏิบัติ เช่น งบประมาณสนับสนุน สถานที่ จำนวนครูที่มีความรู้ด้านดิจิทัลมากกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถกำหนดนโยบายการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของบุคลากรในสถานศึกษาได้ รวมถึงมีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงวิสัยทัศน์เพื่อบูรณาการเทคโนโลยี ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ เลอศักดิ์ ตามา และ สมมาลี ศรีพุทธริ นทร์ (2564) ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ขนาดสถานศึกษากับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผู้บริหารควรนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนี้

1. ควรนำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาการสนับสนุนผู้บริหารสถานศึกษาให้สามารถใช้ข้อมูลดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษาและแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานและสร้างความน่าเชื่อถือให้กับบุคลากรและเสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงานในยุคดิจิทัล

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน โดยการเสริมสร้างพลังอำนาจครูให้จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีและแหล่ง เรียนรู้ดิจิทัลต่างๆ ด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน โดยให้ครูตระหนักถึงคุณค่าของเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล และ ผู้บริหารควรมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการ ใช้งานเทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว มีความเชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโรงเรียน เช่น การเข้าร่วมอบรม ประชุม สัมมนาเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้กับบุคลากร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่อื่นๆ

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัล 3. ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ฉิมฉวีตร ปะโคทั้ง. (2561). *ภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ*. อุบลราชธานี: สำนักพิมพ์ศิริธรรมออฟเซ็ท

ณัฐธณิชา พรพทุมชัยกิจ. พงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์ (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

ธงชัย สันติวงษ์. (2560). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธารินี กิตติกาญจนโสภณ. (2562). การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อการสื่อสารในองค์กรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. 5(1) มค.-มิย. 2562: 135-146.

รัตนา กาญจนพันธุ์. (2563). การบริหารสถานศึกษาในสถานการณ์วิกฤตไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). *วารสารคุณวุฒิบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. 10(3). 545-556.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2565). *การบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2556). *การจัดการภาครัฐแนวใหม่*. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

ลลิตา สมใจ. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต1*. การศึกษาคศ.ม.. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา

วารสารศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2568

เลอศักดิ์ ตามา และ สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ (2564). **ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วารสารรัชตภาคย์. 15(38) เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์. 224-240.**

วชิรพงศ์ พูลเกษตร. (2565). **แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษาพหุโลก อุดรดิตถ์. การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.**

วัฒน์ชัย ศิริญาณ, วิทยา เจริญศิริ และ สัญญา เคนาภูมิ. (2560). **The Innovation Organization:The New Alternative for 21st Century Development. อินฟอร์เมชั่น Information,24(2), 80-72. สัมมา ธรนิธย์. (2556). หลั ก ฤ ช ฎี และปฏิบัตินการ บริหารการศึกษา พิมพ์ที่ จำกัด.**

สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **กรอบสมรรถนะดิจิทัลพลเมืองไทย กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.**

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567). **แผนปฏิบัติการราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.**

_____. (2567). **กคตู่ที่เรียน. สืบค้นจาก <https://school.opec.go.th/>.**

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). **กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.**

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.**

สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์.**

สุจินตนา ตรงประสิทธิ์. (2560). **การบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.**

สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). **การบริหารการศึกษา: หลักการและทฤษฎี (ฉบับปรับปรุง). สำนักพิมพ์ปัญญาชน.**

สุชญา โภมลวานิช ,สิทธิชัย สอนสุภี ,บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ และ เกื้อจิตต์ ฉิมทิม . (2563). **องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา แห่งชาติ (ครั้งที่ 21). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

สุชญา โภมลวานิช. (2563). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

สุธรรม ธรรมทัตตานนท์. (2564). **การบริหารสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมการศึกษา. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์. _____ . (2564). การพัฒนาภาวะผู้นำการศึกษาในยุค : Thailand 4.0. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.**

วารสารศึกษาศาสตร์ดุสิต ฉบับพิเศษ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2568

สุธาสินี สุริยา. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต2. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, ศรีสะเกษ.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). ภาวะผู้นำในองค์กรสถานศึกษา กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปัญญาชน.

สุพัตรา สุวรรณชัยรบ. (2565). โปรแกรมเสริมสร้างทักษะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด **อาชีวศึกษา** **จังหวัดร้อยเอ็ด**. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 19(84); 31-40.

สมาลี ละม่อม. สุริศา ริมศิริ. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้องค์การแห่งนวัตกรรมการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักเขต **พื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

Daniels and Spiker, 1994). **Change management that helps communication.**

NewYork: McGraw-Hill.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activity. **Educational and Psychological Measurement**.30(3), 607 - 610.